

D Z I E N N I K

Departamentowy Płocki.

N.º 13.

Dnia 29go Grudnia 1810.

W dniu 23. Grudnia obchodzono w mieście departamentowym Płocku rocznicę urodzin Najjasniejszego Pana z przynależnym dla Monarchy uszanowaniem i samowolnego przywiązania poddanych uczuciem. O godzinie przeznaczony wystąpił na plac rządowy piękny z postawy i znamienny z porządku batallion 17. regimentu piechoty pod komendą Szeffa *Shur* na garnizonie w mieście tutejszym znajdujący się; Władze zaś rządowe tak wojskowe iak cywilne w Prefekturalney zgromadziły się sali, do których JWny Prefekt *Rembieliński* w następujących odezwał się słowach:

„Zgromadziliśmy się dnia dzisiejszego dla obchodzenia pospołu rocznicy Urodzin Króla i Xiecia Naszego, którego życzenie Narodu, woła wskrzesiciela i odwieczne przeznaczenie dało Polakom za Pana. Cnotliwy Nasz Monarcha, szlachetnością swęj duszy i skromnością swych uczuć w Europie zyskuiący uszanowanie, nie wymaga bynajmnięj od swych poddanych, aby go czcili przepychem festynów, lecz rad widzieć w nich rzetelne przywiązanie, iakie statecznie pragnie zakrzewić w narodzie przez siebie kochanym.

„Przykład uszanowania i przywiązania do Króla i Xiecia Naszego my dawać szczególniej współ-ziomkom winniśmy, my jesteśmy nadto działalnym narzędziem dla ugruntowania onego w narodzie, miłować swych Monarchów nawykłym.

„Ktokolwiek na iakikolwiek bądź stopień urzędowania publicznego wstępuje, winien mieć w żywęj pamięci: że wśród ludu bezwzględnie praw równością zaszczyconego niczym nie jest więcej nad wszystkich z własney osoby, znaczenie zaś i władza iaką mu urząd nadać jest zawsze częścią władzy i dostojności Monarchy, w którego imieniu mniej lub więcej działać jest upoważnio-

„nym. Od sposobu przeto sprawowania obowiązków przez urzędników publicznych zwyczajnie zawisła opinia narodu o jego Monarsze, który przy najlepszych swych chęciach nie może być pewnym miłości ludu, jeżeli przez swych ośiątkowych wyręczy-
„cielów przyzwoicie zastąpionym nie będzie.

„Jasna ta z swęj zrzodłowości prawda, zawsze być obecną, naszym pamięci i ciągle wskazywać nam musi: czym i iakimi być
„powinniśmy? Iak szanować prawa i przywileja narodu, iak bro-
„nić ich uszczerbku, iak być wytrwałym w trudnościach, iak czyścić
„zachować sumienie, iak ułatwiać bieg sprawiedliwości, iak obia-
„śniać obywatelów o ich obowiązkach, iak godzić dobro prywatne
„z publicznym, iak się strzedz w działaniach wpływu przyrodzo-
„nych każdemu namiętności, próżności i intereffowności, iak karcieć
„podwładnych bez prześladowania, iak szanować zwierzchników bez
„upodlenia i szukania onych protekcyi, iak połączyć godność z u-
„przeymościa, wyrozumienia z odsunięciem osobistey względności,
„uległość z miłością szczeręj prawdy i porządku, iak wzajemną
„i ednych drugim pomocą dążyć do i ednego celu służenia dobrze
„krajowi; słowem iak się zachować w zastąpieniu Monarchy osoby,
„której moralność staie się rękoymią poddanego mu ludu. Zaiście
„takową do dobra publicznego dążnością, nayprzymiennieyszą może-
„my Królowi i Xięciu Naszemu sprawić radość; będzie to zawsze
„holdem nayprzystoynieyszego uszanowania, a wdzięczność i przy-
„wiązanie ludu onego owocem; z takowym przekonaniem i przed-
„sięwzięciem udamy się do przybytku Boga, który niechay do-
„bremu Monarsze dodaie sił i zdrowia dla ugruntowania szczęścia
„rządzonego przez niego Narodu. Niech żyie *Frederyk August!*“

Udali się następnie urzędnicy wraz z JWnym Generałem Brygady *Miel-
żyńskim* i Komendantem Departamentu w asystencyi wojskowej prze-
pisem przeznaczony do kościoła katedralnego, dla odbycia modłów, po
których skończeniu osada wojskowa na placu rządowym ćwiczenia od-
była. O godzinie trzeciej JWny Prefekt dał obiad dla osób tak cywilnych
i ak i wojskowych, na którym wszyscy officierowie garnizonu dway pod-
officerowie i dway żołnierze znaydowali się. Spełniło całe towarzysztwo
toast: *Za zdrowie Monarchy*. Wieczorem oświecono przystoynie miasto
i dom rządowy, a na teatrze narodowym, przy odkryciu i asniejącey cy-
fry *Nayjasnieyszego Pana* odśpiewali artyści pienia obeymujące wyrazy
miłości i przywiązania ludu do Pana swego.

Prefekt Departamentu Płockiego

Podług danego mi zlecenia przez JW. Ministra Spraw Wewnętrznych dekretu N. 1145. Pana z dnia 8. Września 1810 do publicznej iak następnie podaie wiadomości, z dołączeniem na koncu objaśnien i zarządzen wtęy mierze służących.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu w Pałacu Naszym w Dreźnie,
dnia 8. Września 1810.*

Frederyk August,

z Bożej Łaski Król Saski, Xiążę Warszawski etc.

W zamiarze zaprowadzenia do krain Naszego Xięstwa Warszawskiego fabryk saletrzanych, na przedstawienie Naszego Ministra Sp. W. i po wysłuchaniu Naszey Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Wszelkie fabryki saletry i fabrykanci zостаia pod dozorem i opieką administracyi krajowey.

Artykuł 2.

Każdemu bądź to mieszkancowi kraju Naszego Xięstwa Warszawskiego, bądź to przybywającemu z obcych krajów wolno iest założyć fabrykę saletrzaną w całym ówbowdzie Xięstwa Warszawskiego.

Artykuł 3.

Ktokolwiek sobie życzy założyć fabrykę saletrzaną, winien się nayprzód zgodzić z dyrekcyą artyleryi, ilośc i cenę saletry dostawić się iey mającemu, poczym z uzyskaniem od dyrekcyi artyleryi kontraktem, ma się udać do Prefekta resp. departamentu, w którym zakład ten czynić zechce, i tam oświadczenie zamiaru swego do protokołu poda; Prefekt zaś wyznaczy mu okrag, w którym wyłęcznie wyrabiać może.

Artykuł 4.

Każdy Entrepreneur może być pewnym szczegolney protekcyi w zdarzeniu, w którym o słuszną pomoc rządową dopraszać się będzie.

Artykuł 5.

Wolno będzie każdemu Entrepreneurowi w oznaczonym mu okregu kopać, gdzie się ziemia saletrą napelniona znajdzie, iako to: we wszystkich ruinach, gmachach i rezwalinach, zaniedbanych piwnicach, w stajniach skarbowych, wojskowych, tudzież w karczmach, oborach, owczarniach i gruntach, w dobrach narodowych za porozumieniem się z dzierżawcą, mianowicie co do czasu kiedy kopanie materyałow w zabudowaniach bez widoczney szkody dzierżawcy nastąpić może, w karczmach zaś, oborach, owczarniach i gruntach, do partykularnych należących, tylko za ugodą lub po uzyskaniu zezwolenia właściciela, wczem Podprefekci, Burmistrze i Woyci pomocą Entrepreneurom być powinni.

Artykuł 6.

Tak entrepreneur, mąyfter, iako i robotnicy iego, wolni być mają od wszelkiey opłaty podatku patentowego, po pótę, po póki ciągle przy fabryce saletrzanej pracować będą. Zabudowania zaś do fabryk saletrzanych nowo wyftawionych, od wszelkich ciężarów publicznych przez lat 15 wolnemi saksze będą.

Artykuł 7.

Każdy entrepreneur, maystrowie i uczniowie przy fabrykach saletrzanych, do póki sami istotnie tym przedmiotem; czyli fabrykowaniem saletry trudnić się będą, od konskrypcyi wolności być mają.

Artykuł 8.

Zaden entrepreneur nie może być pociągniętym do dostawienia koni przy fabrykacyi użytych lub podwód na posługę wojskową.

Artykuł 9.

Nie wolno będzie entrepreneurowi przedawać nikomu saletry, dopóki niedostawi dyrekcyi artylleryczney ilości, do której każdy zakładający warsztat zobowiązał się.

Wykonanie téj Naszey woli Naszymi Ministromi, wczem do którego należy, polecamy, i umieszczenie w dzienniku praw nakazujemy.

podp. FREDERYK AUGUST.

(L. S.) Przez Króla Min. Sekr. Stanu *Stan. Breza.*

Zgodno z oryginałem Min. Sekr. Stanu *Stan. Breza.*

Zgodno z oryginałem *Felix Lubieński, Min. Spraw.*

(L. S.)

Antoni Joneman, Sekr. jen.

Dzień ogłoszenia 8. Października 1810.

Stosownie do téj powyższej przez Króla podpisaney ustawy i zapewnien korznych, wzywam Spekulantów, ażeby zakładu Saletrzalni w departamencie Płockim podjąć się chcieli, z zaręczeniem wszelkich tych z nięj strony dogodnościów, jakie w dekreście Najiaś. Pana wymienionemi zostały.

Oświadczam nadto: że chcący założyć fabrykę saletry, pozyska odemnie iako Prefekta bez kosztów te wszystkie ułatwienia, jakie tylko onemu z urzędu uczynić będzie wstanie, mianowicie: że przeznaczenie ilości dostarczyć się przez niego dla rządu mianey saletry, zupełnie od fabrykanta zależy, co się zaś tyczy ceny, iaką płaconym za nią być zechce, w téj okoliczności mogę z nim za zgłoszeniem się, przyzwoitą w imieniu dyrekcyi artylleryi do dalszego ięj użycia zawrzeć umowę.

Oznaymuję na ostatek: że jeżeliby ktokolwiek założenie fabryki saletrzanej w przedsięwzięciu mający życzył sobie szczególniejsze iakie zapewnienie lub pomoc od rządu zastrzedz, niechay w téj mierze do mnie zgłosi się, z przedstawieniem dokładnym swych życzeń i wyjaśnieniem własnych sposobów.

Koncem zapewnienia ile będzie można przynależnego onym skutku, należy zaś w ogóle wiedzieć, że w departamencie Płockim okolice miaś: Płocka, Wyszogroda, Dobrzynia n. W., Przasnysza, Ciechanowa i Pułtńska z thrustey zalecające się ziemi, mogłyby przyzwoicie na ten koniec być użytymi, wraz z temi użytkami iakie same wymienione miała dostarczyć dogodnie mogą.

Wreszcie możnaby koncem tak ważnego przedsięwzięcia z kilku lub kilkunastu osob wespółkę uformować; mianowicie: że za udoskonaleniem fabryki zyski rząd powiększone tym pewnieyszą dla każdego być będą mogły intratą: że odchod produktu saletrzanego za umowioną cenę przez rząd zapewnionym zastanie.

Niniejsze obwieszczenie w dzienniku departamentowym umieszczone, w sposobie zwyczajnym i przez ambony wszech wyznaw po trzykroć ma być ogłoszone, co Burmistrze i Woyci dopilnować, i że się tak stało Podprefektom udowodnić ma-

ia, a nadto obowiązani są przywoitych Spekulantów do podjęcia się zakładu fabryk saletrzanych z swej strony iaknayusilniey zachęcać.

Płock, dnia 13go Grudnia 1810.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

DYREKTOR Skarbu publicznego Dep. Płockiego.

Odebrawszy reskrypt JW. Ministra Skarbu z dnia 27. Paźdz. 1810 r. sub Nro. 595. pro Octobri, uwiadomiam publiczność handlującą, i w myśl tegoż reskryptu, iż towary francuzkie, takie tylko opłaty iednego procentu dobrodzieystwo nżyskać będą mogły, które na certyfikat de origine wizowany, przez JW. Barona Serra, Rezydenta francuzkiego w Warszawie, są prowadzonemi, każdego zatym z handlujących, sprowadzającego towary francuzkie, obowiązkiem iest (ieżeli z rzeczzonego dobrodzieysta korzystać chce) przy sprowadzeniu tych towarów, gdy komora do rewizyi onychże przystąpi, produkować certyfikat d'origine, wizowany przez JW. Serra, albowiem w przeciwnym razie, opłacie cła wchodowego, tak iak od innych towarów podlegać musi. Co się tyczy towarów nie francuzkich, z miaśt portowych prosto prowadzonych, te, gdy w zaświadczenia Konsulów francuzkich, w miaśtach tych rezydujących, a przez Rezydenta francuzkiego w Warszawie JWgo Barona Serra wizowane, opatrzone nie będą, do kraiu wpuszczone byđz niemogą. Wyiawszy, gdy takowe na imie kupców, prawem remissowym zaszczyconych, do miaśt remissowych, i za paszportami remissowemi, żadnemu wyłączeniu niepodległemi, prowadzone będą; w takowym albowiem przypadku, chociażby nie były opatrzone, w powyżey wspomniane zaświadczenia, wpuszczone do mieysca przeznaczonego zostaną, w którym skoro tylko staną, winny byđz przed mieyscową remissową Komorą, przed przystąpieniem do szczegółowey rewizyi, wspomnionym zaświadczeniem wylegitymowane, w braku którego Komora mieyscowa takowych towarów właścicielowi wydać nie może, lecz ad depositum pod swój klucz i dozor zabierze, i gdy właściciel onych, w ciągu mieięcy dwoch tylerazy wspomnionego zaświadczenia przez JW. Barona Serra, Rezydenta francuzkiego w Warszawie wizowanego nieokaże, natenczas proces defraudacyiny przeciwko niemu uformowany zostanie. w Płocku, dnia 5. List. 1810.

J. Grądzelski.

J. Mściuchowski, S. D. S.

PROKURATOR Krolowski

przy Trybunale Departamentu Płockiego.

Podaje ninieyszém do publiczney wiadomości, iż z zostawionego w biorze iego pod dniem 10. Lipca r. b. zapozywania JP. Ernesta Lau, z

miejsca zamieszkania niewiadomego, w sprawie W. Stanisława Kamińskiego, Sędziego pokoju powiatu Przasnyskiego, przeciwko temuż JP. Ernestowi Lau i innym kredytorom hipotecznym, na dobrach Kłiewiczach lokowanym, o wymazanie summy tychże jakoby nieprawnie do hipoteki weszłych, a to z mocy większego waloru tytułów powoda, zapadł na dniu 5. Października r. b. w tutejszym Trybunale pierwszej Instancji wyrok, nakazujący pozwanym w przeciągu 14 dni złożenie wykazów hipotecznych, a w przeciwnym razie amortyzujący też wykazy hipoteczne, i rozporządzający extabulacją. Ktorego to wyroku kopia dla niewiadomego miejsca zamieszkania JP. Ernesta Lau w bierze Prokuratora Krolewskiego zostawioną została.

w Płocku, dnia 29. Listopada 1810.

Turski.

J. Bielski.

Prokurator Krolewski

przy Trybunale Departamentu Płockiego.

Podaie niniejszém do publiczney wiadomości: że JO. Xiaże Minister Woyny, dla woyskowych na exekucyi będących, należytość dzienną ustanowił, to jest dla każdego Podoficyera po Złt. 1 gr. 15, a dla Żołnierza po Złt. 1. Płock, dnia 12. Grud. 1810.

Turski.

Bielski, S.

Prokurator Królewski

przy Trybunale Departamentu Płockiego.

Podaie niniejszém do publiczney wiadomości, iż na dniu 30. Listopada r. b. zostawionym został w bierze jego zapozew WW. Salomei Panny niezamężney, Elzbiety Siostry miłosierdzia zakonney, i Katarzyny zamężney Mrówczyńskiej Siostr między sobą rodzonych niegdy JX. Antoniego Laskowskiego Archydiakona Pułtuskiego Siostr i Sukcesorów oraz tegoż samego Ur. iakiegokolwiek imienia Mrówczyńskiego męża ofatnięcy, a to na żądanie Ur. Jana Sadkowskiego Pisarza aktowego powiatu Wyszogrodzkiego, w Płońsku zamieszkałego, od którego Ur. Wojciech Maykowski, Patron Trybunału stawiać będzie. W tym zapozwie domaga się powod uznania aresztu na summie dla pozwanych sukcesorów niegdy JX. Laskowskiego od Ur. Leonarda Damięckiego w Szlasach należący się, położonego; a to na satysfakcyą jego Pretensyi w ogólney summie 816 Tal. i sr. gr. procz prowizyi i kosztów. Gdy podług tego zapozwu termin na dzień 31. Stycznia 1811 roku, o godzinie 9tej zrana, na Audyencyi Trybunału cywilnego Departamentu Płockiego z re-

gestru summarycznego przeznaczonym został; wzywa więc niniejszym Prokurator Królewski rzeczzone osoby, aby się stawili na powyżey wyrażonym terminie osobiście lub przez obranego z tutejszych Patronów Trybunału Plenipotentą, do czego im się UUr. Mezer, Ligowski, Starczewski i Bórski proponują, w przeciwnym albowiem razie skutków prawnych niestawienia się oczekiwać mają.

w Płocku, dnia 14. Grudnia 1810.

(podp.) *Turcki.*

Jg. Bielski, S.

Sąd Podsędkowski Kryminalny

trzech Powiatów Departamentu Płockiego.

Wzywa niniejszym wszelkie Szanowne Władze, policyjne, cywilne i wojskowe, aby zbiegłego z transportu do Lipna dnia 4go Września Felka Orłowskiego, o różne kradzieże obwinionego, liczącego sobie lat 25, wzrostu wysokiego, twarzy okrągłej tłustey, oczu czarnych, w spoyrzeniu bystrych, brwi czarnych, nosa okrągławego krótkiego, na głowie włosów ciemno blond, modnie obciętych, bez zarostu. Na nim w czasie ucieczki płaszcz ukienny nowy popielaty, spodnie mamszeltrowe czarne dobre, kapelusz okrągły czarny cały, kamizelka sycowa w kropki czerwone, w trzewikach, gniociannych ponczochach nowych, na szyi chustka bawełnicowa w krzyżyki czerwone, (obwiniony zbiegły postrzelony w bok, i od tego dobrze znaczny i mocno szepleni) zoczywszy, onego Sądowi swemu pod ścisłą strażą dostawić raczyli. Płock, dnia 30. Listopada 1810.

Ciesliński, Podsęd. Krym.

Gumulicki.

Sąd Podsędkowski Kryminalny

trzech Powiatów Departamentu Płockiego.

Z powodu, iżby bieg spraw kryminalnych dłużej nie był spóźnionym, wzywa niniejszym WW. Podprefektów, Szl. Magistraty, Dominia, Urzędy woytowskie, Burgrabiów, i Sołtysów, aby wszelkie zdarzenia kryminalne directe Sądowi powiatowemu podsędkowskiemu cywilnemu donosili, i więźniów tamże odsyłali. Do rzeczonych bowiem Sądów należy wedle prawa, ustanowienie Corporis delicti, i serutinii, czym, gdy Sąd swój zatrudniony jest innemi licznemi czyny, trudnić się nie jest w stanie. Płock, dnia 7. Grudnia 1810.

Ciesliński, P. K.

Gumulicki.

Burmistrz Policji

Miasta Stołecznego Departamentu Płockiego.

Uwadamia Publiczność, iż browar mieyski ze wszystkimi przynależnościami i statkami do Kamelaryi tutejszey należący, na przedmieściu Dobrzyńskim sytuowany, od 1. Czerwca r. 1811 w sześćioletnią dzierżawę przez publiczną licytacją więcey dającemu wypuszczony bydz ma. Termin licytacji teyże, która odbywać się będzie w Biorze moim przed delegowanym Ur. Petri, Ławnikiem pierwszym wyznaczonym został na dzień 7. Stycznia r. 1811, do której licytacji każdy Chrzescian i Żyd kaucyą przyzwoitą opatrzoną, przypuszczony będzie, o kondycyach w terminie licytacji uwiadomić się można.

Dan w Płocku, dnia 14. Grudnia 1810.

(L. S.) *Jan Betcher.*

Markiewicz.

BURGRABIA przy Trybunale Cywilnym Dep. Płockiego

Podaje ninieyszém do publiczney wiadomości, iż na dniu 16go m. Stycznia 1811 w interesie WW. Kondrackiego, Glinki, Jagackiego i Maruszewskiego naprzeciw W. Xaweremu Zielińskiemu w Garwarzu mieszkającemu sprzedane będzie w mieście Płocku zrana o godzinie 10 przez publiczną licytacją na rzecz powodów przeszłoroczne żyto, pszenica, bydło młode, swinie i różne mobilia; ktoby sobie takowych rzeczy nabyć życzył, zechce się stawić na terminie, a więcey postępującemu kupne przybite zostanie.

w Płocku, dnia 27. Grudnia 1810.

Heller, Burgrabia.

Kantor Dziennika Departamentowego

Ma honor przypomnieć się Prześwietnéj Publiczności, względem wczesnego nowochętnych na utrzymywanie Dziennika Departamentowego Prenumerantów zgłoszenia się, przed 1. Stycznia r. p. aby podpisani w potrzebną liczbę egzemplarzy zaraz od początku kwartału opatrzyć się mogli.

A. Lentecki et Comp.

Pieczatkarz i Herbarz Mayerowski z Bydgoszczy, który się tu w Płocku krótki czas bawić będzie, rekomenduje się Prześwietnéj Publiczności z prozbą o łaskawe obśtalowania. Ma stancyą u JP. Maya na Szpitalnéj ulicy pod Nr. 117.

Dodas